

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

28. Vaticinium de eo. Ejusdem demolitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1659.

fulum altero postremum ceremoniâ, Pontifex ipse, Episcopali amictus paludamento, mytrâ, pedôque conspicuus datâ benedictione finem facit: & grandiorum inter machinarum tonitrua, missilésque ignes epulatum itur. Postridiè juvenus studiosa Gymnasij Societatis JESU in theatro spectandam exhibet Divi *Ludgeri* Sanctimoniam & *Caroli Magni* de Saxonibus Triumphos. At tertio die in scenam Musici educunt huiatium Flaviorum, anniumque certamen, quorum sententia repudiato inprimis lutulento *Alphâ*, ceu fonte & origine omnis mali, cæteris anteponitur *Bercula*, quodque electam in co sedem fixerit Princeps, inter gaudia coronatur.

Unum lubet hoc loco interferere, multis fortè non injucundum. Narravit mihi & ipsi non semel Principi Joannes Nobilis *de Graes* arcis *Loburgi* in agro Coesfeldiensi possessor, in famulitio parentis fuisse Vatem, qui decennio & diutius antè, quam bello *Dicecesin Hassi* infestârunt, ipsius hujus prædixerit Castrî formam. Hominem sub initium quidem risum esse, sed quando Coesfeldiâ sub annum nuper trigessimum tertium occupatâ ad portam pecuariam, haud procul à limite designato, novum è fundamentis propugnaculum struerent Hassi, vallôq;

28.

Vaticinium de eo.

Ff 3

&c

1659.

446 CHRISTOPH. BERNARD.

& aggere munirent, creditus est vera vaticinatus. Rogatum à parente & consociis essetne id, quod prævidisset, respondisse, ne remotè quidem cum eo posse comparari: sed paulò superiùs, objectum sibi Castrum, ad alveum *Bercula* structum iri. Isthic effodi præ altas, latasq; fossas; aggeres erigi multos ac valla; & eminare tumulos aliquot, montium instar; extrui Castellum ac domos, & à multo homine frequentari, imò & duci rhedas cum facibus & eo comitatu, qualis isthic locorum visus nunquam esset: sed quod interim tam ipse quam consocij plerique nullo adhuc effectu secuto intermorerentur, habitus diu fuit ludos vendidisse. Quando verò ædificante *Christophoro Bernardo* & Castrum habitante, à veritate non aberrasse vidimus, curiosa subindè quæstio ingenia fatigavit, à malò-ne visio hæc, an bono genio prodidisset? Et quoniam certa liberè futurorum præscientia, soli DEO reservata est, nec ante tot annorum, rerumque periodos ullam prudente conjecturâ divinare potuit Dæmon, fore aliquando, ut Princeps & Senatu Cathedralitio eligeretur, ut Coesfeldiam habitaret, ut eam conderet arcem, cujus exemplar, in obsidione *Candiz*, magnam partem invenisse se primum factus est, *Rufius*, quando & author, & Epilco-

Episcopi Electores, plerique vix nati fuerint, & *Christophorus Bernardus* puer tam parum de Principatu, quam arce tali cogitavit, sententia prevaluit idæam Castris, DEO revelante, ab Angelo bono præmonstratam fuisse.

An autem secuta postmodum demolitio prodigio pari declarata fuerit, uti non pauci voluere, ex solâ mihi formâ compertum est. Cum enim munimentorum conservatio & numerosior miles præsidarius, continuum post se traherent & ingens quidem subditorum onus; gerente nuper Principatum *Maximiliano Henrico*, nonnulli è Senatu Collegij Cathedralis, arcis vel idè pridem invisæ, subversionem urserunt. Princeps tamen non unâ de causâ diu tergiversatus; quod tamen sub rigidior Pontificatu *Innocentij XI.* electionis Monasteriensis confirmationem sibi Roma pernegaret, eam inter adversitatem in postulata Collegij promior, munitionibus tandem suis denudari Civitatem permisit, sed intactâ arce. At verò Archi-Præsule sub exordium æstatis anni nuper M.DC.XIIC. ad superos evocato, *Sede tunc Vacante*, ab eodem Senatu, ipsius etiam Arcis excidium, plurimorum suffragiis decretum; & ne per maturatam fortè Neo-Principis electionem occasio tam opportuna dilaberet.

1659.

448. GHRISTOPH. BERNARD.

beretur, festinato quantocyus millenorum aliquot agrestium & operarum sudore, munimenta castri omnia funditus everta sunt; ædificiis duntaxat illæsis; quæ suis tamen exuta jam velamentis, velut inplumis alis, conspicua remanserunt. Haud quidquam obstitisse video *Christophori Bernardi* sagacitatem, dum arcis munitiones perficiebat, aggerum & eminentium præcipuè collium intestina, prægrandibus truncis, sudibusque & multo caudice farcientis, ut vel sic molem ipsa æternaret, vel enata ex eo destruendi summa difficultas, amicos in everisionem proclives, olim alienaret. Sed ad eò nihil in humanis stabile, permanensque finit iniquis ratio, ut ne laxis quidem & erectis tanto labore ac sumptu munimentis sua sit perpetuitas & quies. Nos verò, ut invidiosi evitemus censoris notam, relicto nunc *Ludgeriburga* ad rem *Monasteriensem* redeamus.

29.
Ordines
Patria
suadent
Monasterien-
sibus
compositionem.

In continuatis post hos dies Comitibus unà comparent *Monasteriensium* delegati; Eos reliqui statim *Ordines* *Diceciani* adoriuntur, ex iterato ad *Batavos* recursum, tam periculoso *Civitati* quam *Dicecesi* universæ, quid aliud, quam ruinam omnium timeri posse? Revocari quantocyus oportere, qui in *Hollandiam* missi sunt, ac monitioni *Principis* locum dari.